

Der er dernæst to Forslag, som ere opførte under mit Navn, nemlig Forslagene under Nr. 23 og 30; hermed hænger det saaledes sammen; min ærede Sidemand tilhøre, Rigsdagsmanden for Svendborg Amts Afd. Valgfreds. (Schjern), har skriftlig indleveret disse Forslag til tredie Behandling, men da Forslag til en Sags tredie Behandling ikkun kunne stilles enten af 15 Medlemmer af Thinget eller af Medlemmer af Udvalget, har jeg tilladt mig at optage disse Forslag, for at de kunde komme under Behandling. Endskjøndt jeg ganske billigere disse Forslag, skal jeg dog overlade til den ærede Rigsdagsmand selv at anføre med Hensyn der til hvad han maatte finde nødvendigt.

Schjern: Jeg maa begynde med at takke den ærede Ordfører, fordi han har paataget sig at stille de under Nr. 23 og 30 stillede Endringsforslag, og dernæst maa jeg tillade mig at forklare, hvorledes jeg for mit Vedkommende er kommen til at foranledige, at de omtalte Endringsforslag ere fremsatte. Det vil være i det ærede Things Erindring, hvorledes § 13 ved anden Behandling blev indsat efter et Forslag af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds. (Winther) næsten som en Slags Løfteparagraf om Jernbaner, men da jeg blev opmærksom paa, at der i denne Paragraf staaer anført Ordet „Sjælland“, medens der i Overensstemmelse med en Erindring af mig ved Sagens første Behandling nu to Gange i § 1. staaer anført „Norgejælland“ og da jeg ikke visste, hvorvidt dette var faldet i Udvalgets Dine, troede jeg, at det vilde være rigtigt at henlede dets Opmærksomhed derpaa. Derved kom jeg da ogsaa til, som ønskeligt, at fremhæve de to Redaktionsforandringer, der nu staae anførte under den ærede Ordførers Navn.

Den Titel, som Lovudkastet fik ved det af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds. (Winther) til anden Behandling stillede Forslag, nemlig „Udkast til Lov om Anlæg og Drift af Jernbaner i Danmark“, er ikke den Form, man ellers pleier at bruge, eller som man i alt Fald bør bruge. Man siger „Kongeriget“ alene eller i al Fald

„Kongeriget Danmark“. Jeg lægger maaskee noget større Vægt end mangen Anden herpaa, men vist er det, at det kan have sin Mislighed, naar man vilde fremme en Sprogbrug, der overseer, at Danmark i geographisk Forstand, at Danmarks Land strækker sig videre end „Kongeriget Danmark“ i indskrænket Forstand. Da en Deputeret i Aaret 1842 i den norske 1ste Ständerforsamling spurgte den kongelige Commissarius om, „hvad den danske Regjering indbefatter under Danmark“, svarede denne, at „det egentlige Kongerige Danmark ender sig ved Hertugdømmet Slesvig“, men gjorde dog derhos strax denne Tilføielse: „Svovrigt vil jeg gjerne indrømme, at der hersker megen Uklarhed om denne Gjenstand“. En Forfatter, som jeg gjerne kan anføre ved Navn, da han neppe vil mistænkes for at have udtrykt sig med for stor Eensidighed i en saadan Retning, og til hvem jeg netop derfor vil foretrække her at henvise, nemlig Professor Peder Hjort, skrev dengang en Artikel om „Hvad er Danmark“ senere gjenaftrykt i denne Forfatters „Kritiske Bidrag til nyere dansk Læsemaades og Dannelses Historie“, hvori han søgte at besvare hiint i Viborg reiste Spørgsmaal. Man kan her, naar man ellers har det nødt, finde en Advarsel mod en mindre rigtig eller mindre nøiagtig Brug af Ordet „Danmark“. Forfatteren gjør opmærksom paa, at de danske Egne imellem Eideren og Kongeaen tillige med nogle Der udgjøre et Hertugdømme i Danmark, han siger, at „Norden for Holsteen ligger den Deel af Danmark, som hedder Slesvig og Sjælland“, han udtrykker sig saaledes om Slesvig, at „denne hele danske Landsdeel er en Provinds af Danmark, ikke af Kongeriget Danmark“.

Dette har ogsaa været den herskende Sprogbrug i den sidste halve Snes Aar i den slesvigiske Lovgivning; i de Love, der udgaae for Slesvig, bruges stadig Benævnelsen „Kongeriget“. Den samme Benævnelse er jo ligeledes bekjendt nok hos os; fra Rigsdagen er til Exempel udgaaet Lov af Afd. Marts 1857 „om nogle Udskrivningsbæsenet vedkommende Udgifters Overtagelse af Kongerigets Finantser“. For endelig ogsaa at medtage